

Læsning

Det lille barn ser større børn og voksne læse og bladre og får derved skabt en nysgerrighed for, hvad der mon foregår inden i bøger. De første bøger er uden sider eller med få sider, og de har flotte motiver og kan suttes på, hvilket er, hvad det helt lille barn gør med disse bøger. Senere synes det lille barn, at det er spændende at "læse" sammen med en voksen. "Læsningen" handler om at kigge på og snakke om nogle få spændende ting, der sker i bogen. "Hva' det?", peger eller siger barnet (måske kun med øjnene), og du fortæller. På sigt kan læsning udvides til dialogisk læsning, hvor du viser barnet an til udvalgte nøgleord. Dialogisk læsning udvikler sprog omkring forskellige begreber, og giver barnet fortællerevne og fortællelyst.

Forslag til aktiviteten

Det lille barn vælger en bog, som I sammen skal læse. Du tager det lille barn op på dit skød eller har barnet tæt på din egen krop. Det er vigtigt, at du af og til kigger på barnet og giver barnet mulighed for at kigge op i dit ansigt. Barnet fører an omkring, hvad I skal "læse" ved at kigge på noget eller pege på noget eller finde en side, som I skal "læse". Den voksne fortæller, hvad der sker i bogen, som barnet vælger, at I skal kigge på sammen.

Bogen kan være med mange ord eller få ord. Det betyder ikke så meget, fordi du fortæller i stedet for at læse op. Børn vil gerne "læse" den samme bog mange gange, fordi det giver barnet mulighed for at forstå bogen bedre ved gentagelser, og fordi det lille barn føler glæde ved, at den voksne siger og gør det samme som sidst.

Variationer

- Bogen kommer med det lille barn hjem og bogen bliver "læst" af forældrene. Du fortæller forældrene, hvad barnet er optaget af, så de ved det på forhånd.
- I kan selv lave en bog med billeder af barnet selv og fortælle om barnet.

Find selv på flere variationer.

Bagom aktiviteten

Det lille barn føler og oplever en spænding ved sammen med dig at se ind i det univers, der åbner sig i bøgerne. Når du læser sammen med barnet, følger du barnets interesse. Du taler om det, barnet kigger på/peger på/benævner samt demonstrerer stemninger med din stemme og krop. Herved får barnet en sikker selvfølelse, fordi du igennem ord, stemme og mimik viser barnet, hvad der føles spændende, og hvad barnet bliver optaget af.

Refleksionsspørgsmål

Hvilke tegn har jeg/vi set hos barnet/børnene (følelse, relation og stemning)?

Hvad har jeg/vi som voksne lært?

- Hvad gik godt? Hvorfor?
- Hvad gik mindre godt? Hvorfor?

Hvad skal jeg/vi særligt være opmærksom(me) på næste gang i forhold til det enkelte barn og børnegruppen?